

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 17Nt/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9524100130
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Greif Radovčičová
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2024:9524100130.2

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd konajúci samosudkyňou JUDr. Renátou Greif Radovčičovou, v trestnej veci W. V., odsúdeného pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, o návrhu odsúdeného W. V. na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom v Pezinku 1. júla 2024 takto

rozhodol:

I. Podľa § 394 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného poriadku povoľuje obnovu konania v prospech odsúdeného W. V., narodeného XX. XX. XXXX v L., trvale bytom N. XXXX/XX, K., vedeného na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. 10T/6/2022, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom zo dňa 24. 08. 2022 pod č. k. 10T/6/2022-2506.

II. Podľa § 400 odsek 1 Trestného poriadku zrušuje rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 24. 08. 2022 pod č. k. 10T/6/2022-2506, právoplatný dňa 24. 08. 2022, vo výroku o treste uloženého W. V. a zrušuje aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Odsúdený W. V. (ďalej v texte aj „odsúdený“) podal 02. 05. 2024 na Špecializovaný trestný súd (ďalej v texte aj „súd“) návrh na obnovu konania pôvodne vedeného na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-10T/6/2022 pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, v ktorom uviedol, že rozsudkom v tomto konaní mu bol okrem iných uložený trest prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 Trestného poriadku. V návrhu poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 1/2021-164 zo dňa 27. 09. 2023, ktorým bolo rozhodnuté, že ustanovenie § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Ďalej v návrhu poukázal na § 93 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ako aj na ustanovenia § 394 ods. 1, ods. 4 písm. b) a § 400 ods. 1 Trestného poriadku a navrhol, aby súd povolil obnovu konania v časti týkajúcej sa uloženia trestu podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona.

Na verejnom zasadnutí súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov.

Z pripojeného spisu sp. zn. 10T/6/2022 súd zistil, že rozsudkom č. k. 10T/6/2022-2506 Špecializovaný trestný súd schválil okrem iných aj dohodu o vine a treste uzatvorenú medzi prokurátorom ÚŠP GP SR a obvineným W. V., uznal W. V. za vinného zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienecným odkladom jeho výkonu, zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorej dobu určil na 5 rokov. Zároveň mu uložil aj trest prepadnutia majetku podľa § 58 odsek 3 Trestného zákona.

Zo správy správkyne konkurznej podstaty JUDr. Barbory Koncovej, LL.M.

zo dňa 21. 05. 2024 (č. I. 17) súd zistil, že uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 7K/12/2022 zo dňa 11. 10. 2022 bol vyhlásený konkurz na W. V. a zároveň bola ustanovená do funkcie správcu. Zo správy tiež súd zistil doterajší priebeh konkurzného konania, pričom v závere správkyňa konkurznej podstaty uviedla, že správkyňa má v pláne pristúpiť k speňažovaniu nehnuteľností, a že doposiaľ k speňažovaniu majetku vo vlastníctve dlžníka, resp. majetku tretej osoby zabezpečujúcej záväzok dlžníka nebolo pristúpené.

Zo správy Okresného súdu Žilina zo dňa 30. 05. 2024 (č. I. 31) vyplýva, že v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu W. V., správcom ktorého je JUDr. Barbora Koncová, LL.M., je konanie v štádiu prebiehajúceho konkurzu - prebieha speňažovanie majetku.

Prokurátor v rámci záverečného návrhu navrhol vyhovieť návrhu a ponechal na zvážení súdu, či zruší len výrok o treste prepadnutia majetku alebo celý výrok o treste.

Obhajca odsúdeného v rámci záverečného návrhu navrhol vyhovieť návrhu na povolenie obnovy konania.

Súd po zistení stanoviska prokurátora a obhajcu odsúdeného, ako aj po preštudovaní spisu a samotného návrhu odsúdeného skúmal, či sú v danom prípade splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania a či tieto boli odsúdeným dostatočne preukázané.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu. Obnova konania je vo všeobecnosti mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorá smeruje proti právoplatným rozhodnutiam vo veci samej. Obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, je možné povoliť len za predpokladu, že sa objavili nové skutočnosti alebo dôkazy. Musí sa však jednať o skutočnosti alebo dôkazy určitej kvalitatívnej hodnoty, a to také, ktoré by samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie a zároveň boli tieto skutočnosti alebo dôkazy súdu v pôvodnom konaní neznáme.

Skutočnosťou skôr neznámou je podľa § 394 odsek 4 písmeno b) Trestného poriadku aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 1/2021 z 27. septembra 2023, ktorý bol zverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 402/2023 v spojení s opravným uznesením č. k. PL. ÚS 1/2021-194 z 24. októbra 2023 Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenia § 58 ods. 2 a 3 Trestného zákona nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 16 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 93 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak súd v trestnom konaní vydal rozsudok na základe právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 ods. 3 ústavy, a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom na obnovu konania podľa Trestného poriadku, ak ústavný súd nerozhodne inak.

V oblasti trestného práva je strata účinnosti právneho predpisu, na základe ktorého bol v trestnom konaní vydaný právoplatný, ale ešte nevykonaný rozsudok, dôvodom na obnovu konania. Na právoplatné,

ale ešte nevykonané trestné rozsudky má derogačný nález ústavného súdu účinky pravej retroaktivity. Retroaktívny účinok rozhodnutia sa týka nielen zrušenia ustanovenia, ale zároveň s ním sa rušia všetky rozhodnutia vydané na jeho základe.

Nevykonaným rozsudkom je taký rozsudok, ktorého všetky uložené tresty a ochranné opatrenia neboli vykonané. Takýto záver vyplýva jednak z gramatického výkladu predmetného zákonného ustanovenia, ale aj zo stanoviska predsedu trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11. 03. 2013.

V tejto veci boli odsúdenému rozsudkom Špecializovaného trestného súdu č. k. 10T/6/2022-2506 uložené dva druhy trestov. Jednak trest odňatia slobody a jednak trest prepadnutia majetku.

Podľa § 59 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného zákona trest prepadnutia majetku postihuje, v rozsahu, ktorý patrí odsúdenému pri výkone trestu prepadnutia majetku po ukončení konkurzného konania,
a) výťažok zo speňaženia majetku,
b) majetok vylúčený zo súpisu majetku podstat, a
c) majetok podliehajúci konkurzu, ak nedošlo k speňaženiu majetku.

Podľa § 59 Trestného zákona prechádza majetok na štát až po ukončení konkurzného konania, pričom na základe vykonaných dôkazov je nepochybné, že konkurzné konanie stále prebieha a z týchto dôvodov súd považoval trest prepadnutia majetku za nevykonaný.

Rovnaká situácia nastala aj vo vzťahu k trestu odňatia slobody uloženému odsúdenému, ktorého výkon je nateraz podmienčne odložený a odsúdenému aktuálne plynie skúšobná doba.

Vzhľadom na to súd prijal záver, že sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania z dôvodu podľa § 394 ods. 4 písm. b) Trestného poriadku, pretože Špecializovaný trestný súd vydal rozsudok č. k. 10T/6/2022-2506 aj na základe ustanovenia 58 odsek 3 Trestného zákona, ktoré neskôr stratilo účinnosť podľa čl. 125 ods. 3 ústavy, a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný (výrok v bode I.).

Podľa § 400 odsek 1 Trestného poriadku, ak vyhovie súd návrhu na povolenie obnovy konania, zruší napadnuté rozhodnutie celkom alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný. Ak zruší čo i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Aj keď sa odsúdený vo svojom návrhu domáhal len zrušenia výroku o treste prepadnutia majetku, súd pri svojom postupe musel reflektovať na skutočnosť, že výrok o treste tvorí jednotný celok a je nedeliteľný, i keď sa skladá z jednotlivých druhov trestu a výrokov o spôsobe jeho výkonu. Súd si bol vedomý, že sa v tomto prípade uplatňuje princíp viazanosti súdu návrhom na obnovu konania a súd neskúma, či boli splnené podmienky obnovy konania u všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia, ale sa zaoberá dôvodnosťou podaného návrhu. Avšak vzhľadom na špecifickosť situácie, rešpektujúc skutočnosť skúmania spôsobilosti nových skutočností alebo dôkazov odôvodniť iné rozhodnutie z hľadiska skutkového a právneho stavu, ktorý tu bol v dobe pôvodného rozhodnutia, zohľadňujúc výrok o treste ako nedeliteľný celok, ako aj skutočnosť, že v pôvodnom konaní bolo s poukazom na § 34 odsek 7 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona obligatórne vylúčené uloženie tam uvedených druhov trestov (peňažný trest, trest prepadnutia veci), dospel k záveru, že po zistení podmienok na povolenie obnovy konania zrušil celý výrok o treste (teda všetky druhy trestov ukladané v rámci jedného výroku o treste) rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 24. augusta 2022, č. k. 10T/6/2022-2506 a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad (výrok v bode II.). Takýto záver vyplýva aj z aktuálnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR (napr. uznesenie 2Tost 29/2023, 2 Tost 1/2024).

Podľa § 404 ods. 2 druhá veta Trestného poriadku, ak súd zruší právoplatný rozsudok, ktorý bol vyhlásený na základe konania o dohode o vine a treste, vždy vráti vec prokurátorovi do prípravného konania.

Podľa názoru súdu v danej trestnej veci citované ustanovenie Trestného poriadku nie je náležité aplikovať, aj keď rozsudok Špecializovaného trestného súdu

č. k. 10T/6/2022-2506 bol vyhlásený po schválení dohody o vine a treste. Vrátenie veci do prípravného konania pri právoplatne uznanej vine sa javí ako nelogické

a ne hospodárne napriek tomu, že doterajšia rozhodovacia súdna prax nie je jednotná. Logickejšim postupom sa javí pokračovanie v konaní o pôvodnom návrhu na schválenie dohody o vine a treste s tým, že procesným stranám súd umožní uzavrieť opätovne dohodu o treste, ktorá by už reflektovala rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky. Takýto postup sa javí aj z hľadiska rýchlosti konania ako najúčelnejší. Až v prípade, že by nedošlo k dohode o treste, mohlo by dôjsť k vráteniu veci do prípravného konania, a následne podaná obžaloba by bola podkladom pre konanie súdu na hlavnom pojednávaní, výsledkom ktorého by bolo konštatovanie viny v skoršom rozsudku vyhlásenom na základe konania o dohode o vine a treste a následný výrok o treste. V konečnom dôsledku aj po podaní obžaloby je súd povinný zisťovať

(§ 255 ods. 3 Tr. por.), či procesné strany nechcú uzavrieť dohodu o vine a treste.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd povolil obnovu konania a zrušil rozsudok

č. k. 10T/6/2022-2506 vo výroku o treste, keďže bol vydaný na základe aplikácie ustanovenia § 58 ods. 3 Trestného zákona, ktoré neskôr stratilo účinnosť podľa čl. 125 ods. 3 ústavy, a tento rozsudok nebol vykonaný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť do troch pracovných dní od jeho oznámenia na Špecializovaný trestný súd.

O sťažnosti rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Sťažnosť má odkladný účinok.